43. அறிவுடைமை

421. *அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்*
உள்ளழிக்க லாகா அரண்

"அறிவு" - அழிவு வராமல் பாதுகாக்கும்
அரண் ! குற்றம் தடுத்துக் காக்கும்
படை ! பகையால் அழிவு வராமலும்
பகைவரால் ஊக்கம் அழிக்க முடியாத அரண் !

422. *சென்ற இடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ*
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு

மனம் போன போக்கிலே
மயங்கிப் போகாமல்
தீய வழிகளை எல்லாம்
தீண்டாமல், நல்வழியின் பால்
தீர்க்கமாய் உய்ப்பது "அறிவு" !

423. *எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்*
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

அங்ஙனம் எப்பொருளையும் யார் யார் வாய் மூலம் கேட்டாலும்
அதன் உண்மைப் பொருளை நன்கு
அறிந்து கொள்வதே "அறிவு" !

424. *எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்*
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

எளிமையாகக் கேட்பவர் மனதில்
என்றும் பதியும்படி சொல்வதும்
எதிர்ப்படும் பிறர் சொல்வதில்
எண்ணத்துக்கரிய நுட்பத்தை காண்பதும் "அறிவு" !

425. *உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலுங்*
கூம்பலு மில்ல தறிவு

உலகத்தோடு ஒட்டித் தழுவிப் போவது நுட்பம் !
உண்டாகும் அந்த நுண்ணறிவு மூலம்
உலக வழக்கங்களை தழுவிப் போவதால்
உண்டாகுமே இதய இன்பம் !

426. *எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ*
டவ்வ துறைவ தறிவு

எப்படி உயர்ந்தோர்கள் உலகத்தில்
உயர்ந்து வாழ்கிறார்களோ
அப்படி உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ்வதே
அறிவாகும் !

427. *அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்*
அஃதறி கல்லா தவர்

அறிவுள்ளவர்கள் நடப்பதை முன்னரே
அறிந்து கொள்பவர்கள் !
அறிவில்லாதவர் அத்தகைய
அறிவை அற்றவர்கள் !

428. *அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ*
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்

அஞ்ச வேண்டியதற்கு
அஞ்சாமல் இருப்பது அறிவின்மை !
அஞ்ச வேண்டியதற்கு
அஞ்சுவது அறிவுடைமை !

429. *எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை*
அதிர வருவதோர் நோய்

எதிர் காலத்தில் வரக் கூடிய துன்பங்களை
எதிர் நோக்கி காத்துக் கொள்கிற
அறிவுடையவர்களுக்கு எப்போதும்
அதிர்ச்சி தரக்கூடிய நடுங்க வைக்கும் நோயே இல்லை !

430. *அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்*
என்னுடைய ரேனு மிலர்

அறிவு உடையவர்க்கு வேறு ஏதும்
அறவே இல்லையென்றாலும் அவர்
எல்லாம் உடையவரே ! அறிவில்லாதவர்
எல்லாம் இருந்தும் ஏதும் இல்லாதவரே !

84. பேதைமை

831. *பேதைமை என்பதொன் றியாதெனின் ஏதங்கொண்*
டூதியம் போக விடல்

முட்டாள்தனம் எனும் பேதைமை என்பது எதுவெனில்
முழுமுதற் கொண்டு கேடு தருவது எது ? –
முத்தாக நன்மை தருவது எது ? என
முதிர்ச்சியின்றித் தெளிவில்லாமல்
முற்றிலும் நன்மையை விடுத்துத் தீமையை நாடுவதே ஆகும் !

832. *பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை*
கையல்ல தன்கண் செயல்

முட்டாள்தனத்திலெல்லாம் மிகப் பெரிய
முட்டாள்தனம் எதுவெனில்
முற்றிலும் தீமையான – ஒழுக்கமில்லாத
முறையற்ற காரியங்களில்
முழுமையாக ஆசை கொள்வது !

833. *நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்*
பேணாமை பேதை தொழில்

நாண வேண்டிய வெட்கக்கேடானச் செயலுக்கு
நாணாமலும், நன்மை தீமைகளை ஆராயந்து
நாடாமலும், காட்ட வேண்டிய அன்பைக்
காட்டாமலும் காக்க வேண்டிய பொருளைக்
காக்காமலும் இருப்பது பேதைகளின் இயல்பு !

834. *ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்*
பேதையிற் பேதையார் இல்

படிக்க வேண்டிய அனைத்து நல்ல நூல்களைப்
படித்தும், படித்ததை உணர்ந்தும், உணர்ந்ததைப்
பலருக்கு உணர்த்திடவும் செய்து
ஊருக்கு உபதேசம் செய்தவர் அதன்படி – தானும்
ஊன்றி நடக்கவில்லை எனில் அவரே
ஊரிலுள்ள அறிவிலிகளின் அறிவிலி !

835. *ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்*
தான்புக் கழுந்தும் அளறு

ஏன் என்று யாரிடமும் உதவி கேட்காமல்
ஏனோ தானோ என தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் முட்டாள்
ஏழு பிறப்பிலும் அடைய வேண்டிய நரகத்தை
ஏகோபித்து ஒரே பிறவியில் அடைவான் !

836. *பொய்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்*
பேதை வினைமேற் கொளின்

செய்யத் தெரியாத ஒரு செயலைச்
செய்யத் தெரியும் என்று ஒரு முட்டாள்
செய்ய முனைந்தால் அது பொய்யாய் முடியும் !
செயலும் முடியாமல் அவனும் அடிமைத்தளையில் அகப்படுவான் !

837. *ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை*
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை

முட்டாள்களையெல்லாம் முதலாளி ஆக்கிடும்
'முதல்' எனும் செல்வம் சேர்ந்தால்
முழுமுதற் பலனையும் அடைபவர் அயலாரே !
முகாந்திரமுடைய உற்றார் உறவினர் பசியால் வாடுவர் !

838. *மையல் ஒருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்*
கையொன் றுடைமை பெறின்

மயக்கத்திலேயே இருக்கும் பித்துப் பிடித்தவன் – மேலும்
மயக்கம் வர கள்ளுண்டவன் போல் ஆகும்
மந்த புத்தி கொண்ட பேதையின் கையில் சேரும்
மகத்தான செல்வமானது !

839. *பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்*
பீழை தருவதொன் றில்

முட்டாள்களுடன் கொள்ளும் நட்பு
முற்றிலும் இனிமையானது ! ஏனெனில்
முட்டாள்களை விட்டு விட்டுப் பிரிய நேரும் போது
முகிழ்க்காது துன்பமே !

840. *கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்*
குழாஅத்துப் பேதை புகல்

அறிஞர்கள் கூடியுள்ள மன்றத்தில்
அறிவிலி ஒருவன் நுழைவது என்பது
அசுத்தத்தை மிதித்து கழுவாத காலை – படுக்கை
அறையில் வைத்ததைப் போன்றது !

85. புல்லறிவாண்மை

841. *அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை*
இன்மையா வையா துலகு

பஞ்சங்களிலேயே மிகக் கொடுமையான
பஞ்சம் அறிவுப் பஞ்சம் தான் ! – மற்ற
பஞ்சங்களையெல்லாம் உலகம் பொருட்படுத்தாது !

842. *அறிவிலான் நெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாதும்*
இல்லை பெறுவான் தவம்

அறிவில்லாதவன் மனம் உவந்து ஒருவனுக்கு
அக மகிழ்ந்து ஒரு பொருளைத் தந்தால்
அதற்குக் காரணம் கொள்பவனின் பேறு தான் !

843. *அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை*
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது

அறிவிலார் தமக்குத் தாமே செய்து கொண்டு
அனுபவிக்கும் துன்பத்தைப் போல்
அவர் தம் பகைவர்களால் கூட செய்தல் அரிது !

844. *வெண்மை எனப்படுவ தியாதெனின் ஒண்மை*
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு

"எமக்கு எல்லாம் தெரியும்" என
எகத்தாளமும் ஆணவமும் தான்
என்றும் "வெண்மை" எனும் "அறிவு முதிர்ச்சியின்மை" !

845. *கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற*
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்

கற்காத நூல்களையும் நன்கு
கற்றதாகக் காட்டிக் கொண்டால்
கசடறக் கற்ற துறையிலும் அவரை
கண்டிப்பாக உலகம் சந்தேகப்படும் !

*846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி*

**குற்றத்தை உணர்ந்து பதறி அந்தக்
குற்றத்தை நீக்க முயலாமல் மேலும் அந்தக்
குற்றத்தினால் ஏற்பட்டு விட்ட
அற்றம் எனும் அவமானத்தை மட்டும்
அழகுற மறைக்க முயல்வது என்பது
அறவிலித்தனமே !**

*847. அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு*

**அருமறை யான நல்வழிக்கான
அறிவுரைகளை மனதில் போற்றி
அவ்வழி நடக்காத அறிவிலிகள்
அவர்களாகவே பெருந்துன்பத்தைத் தேடிக் கொள்வார்கள் !**

*848. ஏவவுஞ் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போஒம் அளவுமோர் நோய்*

**"தற்குறி" எனும் "புல்லறிவாளன்"
தனக்கு நன்மையானதைத் தானும் அறிய மாட்டான்
தனக்கு மற்றவர் சொன்னாலும் கேட்க மாட்டான் அதுவே
தன் உயிர் போகும் வரை உள்ள நோய் !**

*849. காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு*

**கண்டுணர்ந்தவன் எனக் காட்டிக் கொள்ளும்
கண்ணான நம் புல்லறிவாளனுக்குக்
கண்டுணர கற்றுக் கொடுக்க நினைக்கும்
கற்றவன் அறிவில்லாதவனாகி விடுகிறான் ! – ஆகவே
கல்லாத புல்லறிவாளனுக்கு எப்போதும் அவன்
கண்ட அளவில் அறிவானவனே !**

*850. உலகத்தார் உண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்*

**உலகில் அறிவிற் சிறந்தவர்கள்
உண்மை என ஆராய்ந்தறிந்து
உரைப்பதை எல்லாம் பொய் என
உறுதி படக் கூறும் புல்லறிவாளன் எப்போதும்
உலகில் உலாவும் ஓர் பேய் என
உருவகப் படுத்தப் படுவான் !**